

РЕШЕНИЕ

№ 6867

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 16.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Иванова и при участието на прокурора Малинова, като разгледа дело номер **9729** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.201 от АПК вр. с чл.1 от ЗОДОВ и чл.285, ал.1 от ЗИНЗС.

Образувано е по искова молба на К. А. С. от [населено място] срещу ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ при Министерство на правосъдието за осъждането на последната да му заплати неимуществени вреди в размер на 80 000лв. следствие от отменената заповед №476 от 02.11.2016г. на Началника на Затвора в [населено място] – „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“, изтърпяно в затвора в [населено място] от 06.01.2017г. до 20.01.2017г., отменено с протоколно определение по чнд №20016/2016г. по описа на СРС.

По изложените в исковата молба съображения за това, че лицето се е почувствало унижено и zlepоставено –се моли да се уважи исковата му претенция. Позовава се и на показанията на св.И. М., разпитан по делегация-л.101.. В съдебно заседание лично поддържа иска си.

Ответната страна, чрез юрисконсулт В., поддържа отговора на иска и становището за недопустимост като неподсъден на АССГ /по което възражение съдът се е произнесъл с определение №8963 от 03.12.2020г. на л.34/. Релевира и неоснователност на претенцията, поради което моли същата изцяло да се отхвърли. Намира, че вредите нито са преки, нито непосредствени. Позовава се на чл.41 от ЕКПЧ. Не се оспорва, че престоят в килията е неблагоприятно преживяване, но се визира, че интензитетът му на засягане сочи на твърдяните от ищеца страдания вкл. и от показанията на

свидетеля. Претендира юрк.възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на иска и предлага да се отхвърли.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Видно от справка на л.113 -К. С. от Затвора –П. №18119 от 03.05.2021г. С. търпи наказание от 7 години лишаване от свобода, наложено по нохд №68/2019г. за деяние по чл.354а, ал.2 от НК, извършено на 29.05.2018г.. Съответно присъдата е влязла в сила на 23.02.2021г. и към 15.06.2021г. е изтърпял 3г., 2м. и 1д., като му остават 3г., 9м., 29 дни.

Видно от писмо №2939 от 05.07.2021г. на л.127 от Затвора в [населено място] - С. е постъпил в затвора в [населено място] на 30.09.2015г., преведен от Затвора в [населено място]. От 20.10.2015г. е настанен в ЗО „К.“ във връзка с решение по чнд №617/15г. на РС-Пазарджик, с което му е определено едно общо наказание от 7 години. На 21.12.2016г. е преведен в затвора в [населено място] като наложеното наказание със заповед №476 от 02.11.2016г. на Началника на Затвора в [населено място] –изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“ не е изтърпяно в затвора в С., нито в ЗО-К.“.

Видно от последваща справка от затвора в [населено място] на л.132 отново се потвърждава, че наказанието не е изтърпяно при тях, тъй като м.12.2016г.е приведен в П. на 21.12.2016г..

Видно от последваща справка на л.134 от Затвора в [населено място] – наказанието е изтърпяно в [населено място] за периода от 06.01.2017г. до 20.01.2017г..

По съществото – на ищеца е указано, че за установяване основателността на претенцията следва да се ползват гласни доказателства. В тази връзка по делегация са разпитани двама свидетели като относими са показанията на св. И. М.. Видно от протокола за разпита му на л.101 -същият м.01.2017г. е бил в една килия със С., когато последният е изтърпявал наказанието „изолиране в наказателна килия“. Споделя, че ищецът е казал, че е несправедливо наказан, както и не се е чувствал добре при престоя си. В самата килия условията са били лоши-дървеници, мръсотия, хлебарки, без тоалетна, ползвали са кофа. Постоянно се е оплаквал, още повече че е следвало да излезе предсрочно и това е било осуетено, което го е нарало да се чувства още по унил.

Съдът кредитира показанията на този свидетел, намира ги за относими, подробни и непротиворечиви. Същите разкриват състоянието на С. по време на престоя и очертават вида на вредите. Същите са следствие от отменената заповед, с която е неправилно наказан, както и вреди отново, свързани със заповедта, но конкретно породени от лошите битови условия в карцера. По никакъв начин ответникът не опровергава изложените обстоятелства. Не представя доказателства, че на килията е правен ремонт, че там има отделен санитарен възел и т.н.. Единственото възражение на процесуалния представител на ответника конкретно е, че престоят в наказателна килия безспорно е неприятно преживяване. Изложеното само по себе си е така, но интензитета на посочените вреди конкретно при ищеца е засилен. Същият е страдал, защото е бил несправедливо наказан, страдала е от това, че е осуетено предсрочното му освобождаване, както и от лошите битови условия. Тези вреди са преки, като последица непосредствено са рефлектирали в сферата на ищеца и са довели до неблагоприятни преживявания. Същите преценени и съобразно времето на

изолирането -14 дни –съдът намира, че справедливо по размер обезщетение би била сумата от 2000лв., като до пълния предявен размер искът е неоснователен и следва да се отхвърли т.е. за 78 000лв..

Съобразно уважената претенция определеното по реда на чл.78 от ГПК вр. с чл.144 АПК вр. със ЗПП, следва да се осъди ищеца за отхвърлената част на иска да плати на ответника юрисконсулско възнаграждение в размер на 150лв..

Водим ОТ ГОРЕИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ

РЕШИ:

По искова молба на К. А. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица]
ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ при Министерство на правосъдието ДА МУ ЗАПЛАТИ 2000лв. неимуществени вреди следствие от отменената като незаконосъобразна заповед №476 от 02.11.2016г. на Началника на Затвора в [населено място] –изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“, изтърпяно в затвора в [населено място] за периода от 06.01.2017г. до 20.01.2017г., отменено с протоколно определение по чнд №20016/2016г- по описа на СРС-

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска за сумата от 78000лв., представляваща разликата между уважената част и претендирата.

ОСЪЖДА ищеца да заплати на ГДИН юрисконсулство възнаграждение в размер на 150лв..

Решението подлежи на касационно оспорване пред троен състав на АССГ съгласно чл.286 ЗИНЗС.

Съдия: